

EXPLORE THE NORTH - ZIEKENHUISPROZA

Voordracht: Anneke Schra

Teksten: Marc van der Holst

DE DEUR

Hoelang hadden we hier nu al niet zitten wachten? We wisten niet eens meer waarop. We wisten niet waarom we hier waren. Sommigen van ons begonnen in zichzelf te praten. Anderen krabden aan al dan niet denkbeeldige wonden. Soms ging de deur open en kwam er een zuster of broeder naar binnen die een naam noemde. We wisten niet meer hoe we heetten. We keken op onze zorgverzekeringspasjes en dan stond een van ons op. Wat gebeurde er achter die deur? We waren ervan overtuigd dat er wonderen verricht werden. Ik las voor de derde keer een oude National Geographic toen de deur openging en mijn naam werd genoemd. Ik keek nog één keer naar mijn lotgenoten. Het was alsof we elkaar al jaren kenden. Dag, zei ik zachtjes. Ik stond op, liep naar de deur en ging naar binnen.

EEN BEEN

Een been. Een been is een been is een been. Om Shakespeare te parafraseren. Hoewel, misschien was het Shakespeare niet. Shakespeare kan dat onmogelijk allemaal zelf hebben geschreven. Een been. Nog even over Shakespeare. Mijn favoriete toneelstuk van Shakespeare is zonder twijfel Much Ado About Nothing, een romantische komedie die zich afspeelt in het Siciliaanse Messina. Het verhaal gaat over een verliefd paar, Claudio en Hero, dat over een week zal trouwen. In afwachting van hun trouwdag spannen ze samen met Don Pedro, de prins van Aragón, om hun vrienden, Beatrice en Benedick, zover te krijgen dat ze hun liefde voor elkaar bekennen. De buitenechtelijke broer van de prins, Don John, jaloers op zowel Don Pedro's macht als op zijn genegenheid voor Claudio, is van plan de toekomstige bruiloft te saboteren. Maar ik dwaal af. Een been. Als een been niet meer aan een mens vastzit, is het nog steeds een been. En als een mens niet meer aan dat been vastzit, is het nog steeds een mens. Er is kortom niets aan de hand. Een hoop gedoe over niets. Waar is de oxycodon?

DE GHB'ERS

De eerste GHB'er arriveert dinsdag tijdens de nachtdienst. Voor de meeste GHB'ers begint het weekend op woensdag maar er is er elke week wel één die zich in de dag verslikt. Deze week is het een gabbermeisje, matig tot gemiddeld agressief. Ze denkt dat ze 'Hot Lips' uit de tv-serie M*A*S*H is en begint botbreuken te zetten. We hebben haar plat moeten spuiten. Woensdag blijft het overdag rustig (één hardrocker, bovengemiddeld agressief, denkt dat hij Lars Ulrich is, we hebben hem plat moeten spuiten). Maar 's avonds begint het. Een onophoudelijke stroom GHB'ers, met diverse gradaties van agressiviteit. Ze lijken niet te weten waar ze zijn. We maken ze wijs dat ze in de hel zijn beland. Sommigen zijn ook in een soort van hel beland en beginnen instemmend te knikken om vervolgens niet meer op te houden met instemmend knikken. We hebben ze allemaal plat moeten spuiten. En zo blijft het maar doorgaan. Het gaat nu al maanden zo. Het lijken er alleen maar meer te worden en sommigen zien we bijna dagelijks terug. We beginnen te zo langzamerhand te vermoeden dat ze hier juist komen om platgespoten te worden. Het zou kunnen. Het is goed spul.